

Strasbourg, den 14.3.2023
COM(2023) 146 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

om den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning

Det Europæiske Råd gentog på sit ekstraordinære møde den 9. februar 2023 betydningen af at sikre en effektiv kontrol af EU's ydre land- og søgrænser som led i en samlet tilgang til migration. I den forbindelse opfordrede det Europa-Kommissionen til hurtigt at færdiggøre strategien for integreret europæisk grænseforvaltning.

Denne meddelelse er en reaktion på denne opfordring til at fastlægge den første flerårige strategiske politik ("den strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning"), der skal skabe en fælles politikramme og udstikke retningslinjer for gennemførelsen af en effektiv integreret europæisk grænseforvaltning¹ for perioden 2023-2027.

De politiske prioriteter og strategiske retningslinjer for de 15 komponenter i integreret europæisk grænseforvaltning, der er anført i bilag I, bygger på politikdokumentet af 24. maj 2022², hvorved den første femårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning blev lanceret, og hvori der er medtaget input fra interessenter i høringsprocessen. De interinstitutionelle drøftelser resulterede navnlig i værdifuld input fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE³) og Rådets konklusioner⁴, som der er taget hensyn til i denne meddelelse og dens bilag, som således fastlægger den fælles europæiske vision for integreret europæisk grænseforvaltning i de næste fem år.

På grundlag af forordningen om oprettelse af den europæiske grænse- og kystvagt ("forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt")⁵ vil denne strategi for integreret europæisk grænseforvaltning tjene som rettesnor for det arbejde, der udføres af medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning⁶ og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("agenturet" eller "Frontex"), som tilsammen udgør den europæiske grænse- og kystvagt. På operationelt plan udgør denne strategi den fælles ramme, der tjener som rettesnor for det daglige arbejde for mere end 120 000 medarbejdere i den europæiske grænse- og kystvagt fra medlemsstaternes nationale myndigheder og Frontex med henblik på at opnå en effektiv integreret europæisk grænseforvaltning.

¹ Artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (forordningen om den europæiske grænsevagt) (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

² Politikdokument til fastlæggelse af en flerårig strategisk politik for integreret europæisk grænseforvaltning i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1896 (COM(2022) 303 final).

³ Brev af 17.1.2023 fra formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, IPOL-COM-LIBE D(2023) 1361.

⁴ Den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning – Rådets konklusioner af 14.10.2022, 13585/22.

⁵ Se fodnote 1.

⁶ Herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samt de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse (artikel 4 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt).

STRATEGISK KONTEKST

I den strategiske risikoanalyse⁷, som Frontex har udarbejdet, kortlægges en række tendenser, som påvirker den kontekst, hvori den integrerede europæiske grænseforvaltning fungerer. Disse omfatter både megatendenser såsom bredere globale uligheder, klimaændringer, demografisk vækst og mulige fremtidige pandemier, men også kortsigtede geopolitiske og operationelle realiteter. Disse udfordringer forventes at få en betydelig indvirkning på migrationsstyringen og tilbagesendelserne og den måde, hvorpå EU's ydre grænser skal beskyttes, idet der også tages hensyn til, at forskellige typer grænser (land-, sø- og luftgrænser) kræver forskellige foranstaltninger, og at de forskellige grænseafsnit vil blive påvirket på forskellige måder afhængigt af ikke blot migrationsstrømmenes størrelse, men også af migrationsstrømmenes retning.

De seneste geopolitiske begivenheder har i høj grad påvirket EU's ydre grænser og vil fortsat gøre det. Den russiske angrebskrig mod Ukraine har bekræftet den fjendtlige geopolitiske situation ved Europas østlige grænser. Grænsevagter fra den europæiske grænse- og kystvagt har ud over deres traditionelle rolle inden for grænsekontrol og grænseovervågning spillet en afgørende rolle med hensyn til at lette grænsepassagen for dem, der flygtede på grund af den russiske angrebskrig, og samtidig beskytte integriteten af og sikkerheden ved EU's ydre grænser.

EU har også oplevet en ny virkelighed med instrumentalisering af migration til politiske formål, hvilket er en ny tendens, der udfordrer traditionelle tilgange til forvaltning af de ydre grænser, og som risikerer at skabe yderligere udfordringer i fremtiden. Ud over en bevidst instrumentalisering fra statslige aktørers side er situationen ved de ydre sø- og landgrænser også kendetegnet ved, at der fortsat er velorganiserede kriminelle netværk, der opererer, og som er blevet stadig dygtigere og stadig mere sofistikerede, hvilket skaber yderligere udfordringer, hvad angår en effektiv forvaltning af de ydre grænser.

EU's tilbagesendelsespolitik vil også kræve en fortsat indsats, både med hensyn til den interne og den eksterne dimension. Dens effektivitet hæmmes af den manglende koordinering mellem myndighederne i Den Europæiske Union og det begrænsede samarbejde med tredjelande. Ifølge Eurostat blev kun 21 % af de 340 515 afgørelser om tilbagesendelse, der blev truffet i 2021, rent faktisk gennemført. Desuden er kun fem medlemsstater ansvarlige for 80 % af de tilbagesendelser, der blev faciliteret af Frontex. Den begrænsede effektivitet undergraver de europæiske borgeres langsigtede støtte og tillid til det europæiske migrationsstyrings- og grænseforvaltningssystemes integritet.

På globalt plan skaber statslige og ikkestatslige aktører regelmæssigt tvivl om, hvorvidt menneskerettighederne og de internationale forpligtelser overholdes, hvilket skaber et langsigtet pres på det globale beskyttelsessystem. På den baggrund er EU nødt til at bekræfte sit tilsagn om at tilstræbe en effektiv og sikker forvaltning af sine ydre grænser i fuld

⁷ <https://prd.frontex.europa.eu/document/strategic-risk-analysis-2022/>.

overensstemmelse med EU-retten og folkeretten, herunder de grundlæggende rettigheder som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Den Europæiske Union er nødt til fortsat at være attraktiv for talenter, virksomheder og turister, der bidrager til vores langvarige vækst og velstand. I lyset af den øgede økonomiske konkurrence er det nødvendigt at videreudvikle den rolle, som de ydre grænser og den tilsvarende IT-infrastruktur spiller med hensyn til at gøre det lettere for millioner af rejsende i god tro at rejse, samtidig med at mulige sikkerhedsrisici kortlægges for derved at bidrage til Europas langsigtede økonomiske vækst og sikkerhed.

Endelig risikerer det forhold, at den integrerede grænseforvaltning bliver stadig mere kompleks og sofistikeret, på et mere operationelt plan også at føre til en fragmenteret og ukoordineret tilgang, hvor for mange aktørers indsats overlapper, og hvor der er smuthuller, der kan udnyttes af kriminelle netværk. Der vil være behov for koordinering mellem alle aktører inden for rammerne af den integrerede europæiske grænseforvaltning for at forhindre, at det sker, og for at udnytte de muligheder, som et stigende antal systemer og aktører, der opererer på dette område, giver.

INTEGRERET EUROPÆISK GRÆNSEFORVALTNING — EN FLERÅRIG STRATEGISK POLITIK

Disse strategiske udfordringer kræver en strategisk reaktion fra EU's side. Integreret europæisk grænseforvaltning er et redskab til at tackle sådanne udfordringer ved at sikre, at Unionens ydre grænser forvaltes effektivt og derved skabe synergier mellem EU-niveauet og de nationale niveauer.

Med henblik herpå forfølges forskellige **mål** sideløbende ved hjælp af integreret europæisk grænseforvaltning: at lette lovlig grænsepassage og øge effektiviteten af Unionens tilbagesendelsespolitik, at sikre en effektiv forebyggelse af ulovlig passage af de ydre grænser, at forebygge og opdage grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension såsom smugling af migranter, terrorisme, menneskehandel, ulovlig våbenhandel og narkotikahandel at opnå et effektivt samarbejde med tredjelande og at sikre hurtig registrering af og hjælp til personer, der har behov for eller ansøger om international beskyttelse. Samlet set skal integreret europæisk grænseforvaltning bidrage til et højt niveau af intern sikkerhed i Unionen på en måde, der fuldt ud overholder de grundlæggende rettigheder og sikrer den frie bevægelighed for personer inden for Unionen.

Principperne for integreret europæisk grænseforvaltning

Disse mål afspejles i en række centrale **principper**, der stammer direkte fra forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, og som understøtter *de politiske retningslinjer og strategiske prioriteter* for integreret europæisk grænseforvaltning, der er fastsat i bilag I til denne meddelelse:

For det første er gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning *et fælles ansvar* for de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for grænseforvaltning og

tilbagesendelse, og for Frontex, som tilsammen udgør den europæiske grænse- og kystvagt. Selv om de nationale grænseforvaltningsmyndigheder fortsat har det primære ansvar for forvaltningen af deres afsnit af de ydre grænser, har medlemmerne af den europæiske grænse- og kystvagt *pligt til at samarbejde i god tro og udveksle oplysninger* inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagt.

For det andet er integreret europæisk grænseforvaltning baseret på *den firestrengede model for adgangskontrol*⁸, som omfatter foranstaltninger i tredjelande, foranstaltninger med tilgrænsende tredjelande, grænsekontrolforanstaltninger ved de ydre grænser og foranstaltninger inden for Schengenområdet og tilbagesendelse. Frontex og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger på alle niveauer og tilpasse dem på grundlag af en risikoanalyse.

For det tredje er *omfattende og tidstro situationsbevidsthed* afgørende for, at den europæiske grænse- og kystvagt kan reagere korrekt og rettidigt på nye trusler. Det kræver et omfattende europæisk situationsbillede, der udvikles og løbende ajourføres af Frontex på EU-plan og af medlemsstaterne på nationalt plan. Som det vigtigste grundlag for at illustrere situationen ved EU's ydre grænser bør Eurosur gennemføres og videreudvikles effektivt, og der bør udvikles nye forretningsapplikationer sammen med fælles standarder for informationsstyring, der skal udarbejdes i fællesskab af Frontex, medlemsstaterne og Kommissionen⁹.

For det fjerde forudsætter gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning, at man *konstant er parat til at reagere på nye trusler* og tilvejebringe de nødvendige redskaber til at reagere på og håndtere sådanne trusler ved de ydre grænser. **For at sikre, at den europæiske grænse- og kystvagt fungerer efter hensigten, kræves der *et veletableret koordinerings-, kommunikations- og planlægningsystem mellem Frontex og de nationale myndigheder med ansvar for integreret grænseforvaltning.*** Den *tværinstitutionelle tilgang* i denne meddelelse omfatter derfor strategiske retningslinjer for at sikre en effektiv national koordinering mellem grænseforvaltningsmyndighederne og andre kompetente myndigheder ved de ydre grænser, herunder toldmyndighederne, for derved at kunne forvalte strømmen af personer og varer ved de ydre grænser.

Derudover kræver integreret europæisk grænseforvaltning en høj grad af specialisering og professionalisme. Den europæiske grænse- og kystvagt bør udvikle en *fælles kultur for grænsevagter og en høj grad af professionalisme* med høje etiske værdier og integritet. Der bør også inden for rammerne af alle grundlæggende uddannelsesprogrammer og målrettede kurser udformes uddannelseskurser med henblik på at sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle grænseforvaltningsaktiviteter.

⁸ Betragtning 11 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

⁹ De tekniske standarder for informationsudveksling vil gøre det lettere at forbinde forskellige kommunikationsnet og udvikle grænseflader mellem agenturets og medlemsstaternes informationsudvekslingssystemer. Det vil i tilfælde af et sådant operationelt samarbejde forbedre mulighederne for at udsende situationsbilleder inden for den europæiske grænse- og kystvagt og til tredjelande og for at indberette agenturets egne aktivers placering i det europæiske situationsbillede ved at gøre brug af det satellitbaserede navigationssystem, der er etableret inden for rammerne af Galileoprogrammet. Som følge heraf vil medlemsstaterne og agenturet have adgang til næsten tidstro data og bedre muligheder for at forudsige migrationsstrømme.

Fra principper til praksis: komponenterne i integreret europæisk grænseforvaltning

På grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råd, Rådets konklusioner og det værdifulde input fra Europa-Parlamentet som opfølgning på Kommissionens politikdokument kortlægges følgende komponenter af særlig betydning i integreret europæisk grænseforvaltning i denne meddelelse:

Grænsekontrol

Kontrol af de ydre grænser ved hjælp af overvågning af grønne grænser og søgrænser og ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangsstederne er den grundlæggende komponent i integreret europæisk grænseforvaltning, hvilket kræver politiske og organisatoriske foranstaltninger for at forbedre migrationsstyringen og kriseberedskabet og bidrage til at sikre den interne sikkerhed i EU. Den europæiske grænse- og kystvagt, inden for hvilken de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejder med Frontex, er det centrale redskab til at nå dette mål. For at dette redskab kan være effektivt, kræves der et tæt og gnidningsløst samarbejde mellem alle berørte aktører.

Grænseovervågning kræver, at medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning træffer effektive operationelle foranstaltninger, og at den europæiske grænse- og kystvagts stående korps i højere grad er til stede i områder før grænsen, samt at der er en styrket grænsebeskyttelseskapacitet og -infrastruktur, overvågningsmidler, herunder overvågning fra luften, og udstyr. Grænseovervågningen skal understøttes af sammenhængende og omfattende nationale og europæiske situationsbilleder, en effektiv gennemførelse af Eurosur og en grundig risikoanalyse. Når migranter instrumentaliseres, er det nødvendigt, at de berørte medlemsstater i højere grad er opmærksomme på at sikre de berørte grænseafsnit og gør en indsats i overensstemmelse med de gældende regler i Schengengrænsekodeksen¹⁰.

I forbindelse med ind- og udrejsekontrol har det nylige forslag om ændring af Schengengrænsekodeksen til formål at indføre en definition af instrumentalisering af migranter og klare regler, der bør overholdes, når der skal reageres på tilfælde af instrumentalisering. Forslaget til forordning om screening af tredjelandsstatsborgere¹¹ har til formål at sikre et bedre overblik over, hvem der rejser ind på det nationale område, og at knytte grænsekontrollen bedre sammen med tilbagesendelses- og asylprocedureerne. Samtidig bør det i forbindelse med både sikkerheds- og beredskabsplanlægning prioriteres at sikre en gnidningsløs strøm af rejsende i god tro.

¹⁰ Se artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

¹¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (COM(2020) 612 final).

I den forbindelse vil EU's informationssystemer til forvaltning af de ydre grænser (Schengeninformationssystemet (SIS), ind- og udrejsesystemet (EES), visuminformationssystemet (VIS) og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)) og deres interoperabilitet sikre en gnidningsløs og sikker passage af grænserne ved grænseovergangsstederne, hvilket ikke blot vil give flere oplysninger, men også sikre en passende udformning og udrustning af grænseovergangsstederne, en harmonisering af de operationelle procedurer ved grænserne og øget effektivitet.

Et fælles EU-system for tilbagesendelser

Ligesom forvaltningen af de ydre grænser bygger EU's tilbagesendelsespolitik på et tæt samarbejde mellem EU og medlemsstaterne. Frontex har mandat og de nødvendige redskaber til at udgøre den operationelle del af et sådant system.

Med det overordnede mål at øge antallet af tilbagesendelser, der rent faktisk gennemføres, skal medlemsstaterne anmode om og gøre fuld brug af den støtte, der er til rådighed fra agenturet i alle faser af tilbagesendelsesprocessen, og navnlig: muligheden for at tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer med støtte fra Frontex, støtte fra Frontex til at digitalisere de nationale systemer til forvaltning af tilbagesendelsessager på grundlag af det system, der er udviklet af Frontex, støtte til uddannelse og udsendelse af tilbagesendelsesspecialister fra Frontex og deltagelse i Frontex' fælles reintegrationstjenester.

Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre, at det i deres nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning i detaljer beskrives, hvordan dette samarbejde skal gennemføres i praksis. Medlemsstaterne bør også gøre brug af de nye værktøjer, de har til rådighed, såsom det nye element i Schengeninformationssystemet, der indebærer, at der skal foretages indberetninger om personer, der er omfattet af afgørelser om tilbagesendelse.

I politikdokumentet "**Hen imod en operationel strategi for mere effektive tilbagesendelser**", som Kommissionen vedtog den 24. januar 2023¹², indkredses konkrete områder og tiltag, der skal lette en problemfri og indbyrdes forbundet tilbagesendelsesproces, med det overordnede mål at øge antallet af effektive tilbagesendelser fra EU. Den operationelle strategi skal hurtigt færdiggøres af netværket på højt plan for tilbagesendelser, og gennemførelsen heraf vil blive koordineret af tilbagesendelseskoordinatoren og netværket på højt plan.

Kommissionens henstilling om gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse og fremskyndelse af tilbagesendelser¹³, der vedtages parallelt med denne meddelelse, udgør et vigtigt skridt i retning af et fælles EU-system for tilbagesendelser. Den har til formål at øge konvergenen mellem medlemsstaterne med hensyn til migrationsstyring med henblik på at lette og fremskynde tilbagesendelserne.

¹² Politikdokumentet af 24.1.2023 – Hen imod en operationel strategi for mere effektive tilbagesendelser (COM(2023) 45 final).

¹³ Kommissionens henstilling om gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse og fremskyndelse af tilbagesendelser ved gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF (C(2023) 1763).

Samarbejde med tredjelande

Integreret europæisk grænseforvaltning kræver, at medlemsstaterne og agenturet intensiverer samarbejdet med tredjelande for at bidrage til at opbygge tredjelandes operationelle kapacitet og samarbejdskapacitet på områderne grænsekontrol, risikoanalyse, tilbagesendelse og tilbagesendelse.

I den forbindelse udgør indgåelsen af statusaftaler og samarbejdsordninger, der gør det muligt for Frontex at samarbejde med tredjelande i overensstemmelse med EU-retten, et afgørende bidrag til en effektiv integreret europæisk grænseforvaltning. Statusaftaler gør det muligt at indsætte grænsevagter fra Frontex, der skal arbejde sammen med grænsevagter fra tredjelande, hvilket bidrager til at forebygge irregulær migration og bekæmpe smugling og kriminelle aktiviteter.

Europa-Kommissionen har forhandlet fire statusaftaler¹⁴ i løbet af mindre end 12 måneder, hvilket gør det muligt for Frontex at indsætte operationelle grænseforvaltningshold i modtagertredjelandene. Kommissionen har mandat fra Rådet til at forhandle om lignende aftaler med fire andre lande.

Siden vedtagelsen af Kommissionens model for samarbejdsordninger mellem Frontex og tredjelandes grænseforvaltningsmyndigheder¹⁵ har agenturet desuden indledt forhandlinger om ti sådanne samarbejdsordninger¹⁶, som alle forventes at blive indgået endnu i år.

Frontex har også udvidet sit netværk af forbindelsesofficerer i tredjelande, herunder – senest – en forbindelsesofficer for den østlige partnerskabsregion. Det har også foreslået, at der udsendes en forbindelsesofficer, der dækker tre lande i Vestafrika, hvilket Kommissionen vurderede som værende positivt.

Generelt kan udviklingen af konkrete foranstaltninger i tredjelande såsom de europæiske migrations- og tilbagesendelsesforbindelsesofficerer og operationel finansiel støtte til grænseforvaltning, herunder i tilgrænsende tredjelande, blive et effektivt redskab, der bidrager til at håndtere irregulære migrationsstrømme til EU i overensstemmelse med EU's samlede tilgang til migration. I den forbindelse fortjener de østlige og sydlige nabolande særlig opmærksomhed, og det samme gælder de tredjelande, hvorfra og gennem hvilke de vigtigste migrationsruter til EU løber.

Samarbejde mellem myndighederne

Øget samarbejde og bedre informationsudveksling mellem alle relevante myndigheder på nationalt plan og EU-plan for bedre at forstå, opdage og reagere på truslerne mod EU's ydre grænser er en afgørende komponent i en effektiv integreret europæisk grænseforvaltning.

¹⁴ Moldova, Nordmakedonien, Albanien og Montenegro.

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Standardstatusaftale, jf. artikel 54, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt (COM(2016) 747 final).

¹⁶ Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo [Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring], Moldova, Montenegro, Nordmakedonien, Serbien, Mauretanien, Niger og Senegal.

I den forbindelse er de vigtigste agenturer på EU-plan Frontex, Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

Desuden bør der være klare kommunikationskanaler og et øget samarbejde mellem grænseforvaltningsmyndigheder og andre kompetente myndigheder på nationalt plan såsom toldmyndigheder i medlemsstaterne, hvilket kræver en veldefineret arbejdsdeling og funktionelle samarbejdsstrukturer.

Brug af den nyeste teknologi, herunder store informationssystemer

I hele EU er det nødvendigt at styrke foranstaltningerne for at sikre en præcis og konsekvent overvågning af person- og godstransporten til eller gennem EU, herunder gennem efterretningsbaserede aktiviteter (dvs. baseret på en risikovurdering).

Desuden skal medlemsstaterne sikre en vellykket gennemførelse af fornyede og nye EU-informationssystemer for grænser og sikkerhed (SIS, VIS, EES og ETIAS) og deres interoperabilitet inden for de aftalte tidsfrister. Idriftsættelsen af de nye og reviderede EU-informationssystemer vil føre til en styrkelse af grænseforvaltningen og en forbedring af EU's evne til at overvåge sine ydre grænser. Desuden bør de nye funktioner som følge af det fælles register for rapportering og statistik, der skal oprettes af eu-LISA i 2024, anvendes til at støtte situationsbevidstheden og kortlægge tendenser i bevægelserne.

Overholdelse, beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder

Den europæiske grænse- og kystvagt skal garantere beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med udførelsen af grænseforvaltningsopgaver som en overordnet komponent. EU-aktørers og nationale aktørers tiltag inden for den europæiske grænse- og kystvagt bør, også i tredjelande, gennemføres i fuld overensstemmelse med relevant EU-lovgivning, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og folkeretten.

Frontex og medlemsstaterne bør fremme en kultur for integreret europæisk grænseforvaltning, der er kendetegnet ved, at den er i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten, herunder princippet om non-refoulement, under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, og de bør integrere garantier for overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i alle deres aktiviteter.

Observatører af grundlæggende rettigheder skal beskytte og fremme overholdelsen af de grundlæggende rettigheder som et centralt element i alle den europæiske grænse- og kystvags aktiviteter i forbindelse med alle komponenter i integreret europæisk grænseforvaltning. Desuden kan nationale overvågningsmekanismer for grundlæggende rettigheder til screening af tredjelandsstatsborgere¹⁷, som foreslået af Kommissionen, yde et vigtigt bidrag til at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden med hensyn til, hvad der sker ved EU's ydre grænser.

¹⁷ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (COM(2020) 612 final).

En sammenhængende og omfattende kvalitetskontrolmekanisme

En vurdering af gennemførelsen af Schengenreglerne på nationalt plan og EU-plan vil bidrage til effektivt at styrke forvaltningen af de ydre grænser og gennemføre de foranstaltninger, der skal kompensere for fraværet af grænsekontrol inden for Schengenområdet, og som er omfattet af integreret europæisk grænseforvaltning.

Kvalitetskontrolmekanismen består navnlig af Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen og Frontex' sårbarhedsvurdering. Kvalitetskontrol udgør et vigtigt grundlag for Schengenforvaltningscyklussen med henblik på at skabe omfattende situationsbevidsthed på nationalt plan og EU-plan og tjene som grundlag for en dialog om, hvordan Schengenområdet fungerer.

EU's finansieringsinstrumenter

EU's finansieringsinstrumenter spiller en afgørende rolle for at sikre en effektiv gennemførelse af strategien for integreret europæisk grænseforvaltning, navnlig instrumentet for grænseforvaltning og visumpolitik (IGFV) og Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF). EU-midlerne vil blive anvendt til at støtte foranstaltninger vedrørende integreret europæisk grænseforvaltning på EU-plan og nationalt plan.

Når der gøres brug af EU's finansieringsinstrumenter, er det afgørende, at medlemsstaterne sigter mod at fastsætte deres prioriteter i overensstemmelse med målene for integreret europæisk grænseforvaltning med henblik på at skabe størst mulig merværdi på EU-plan. Derudover ydes der støtte til Frontex' aktiviteter via agenturets øremærkede budget fra EU's samlede budget.

Der vil blive ydet støtte til tredjelande via instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI-GE) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III) som supplement til relevante foranstaltninger inden for rammerne af IGFV og AMIF.

Desuden skal visse vigtige ydre grænser styrkes ved hjælp af målrettede EU-foranstaltninger, herunder mobilisering af EU-midler til at støtte medlemsstaterne i forbindelse med styrkelsen af deres grænsekontrolkapacitet og -infrastruktur, og overvågningsmidler og udstyr samt bilateral finansiering.

Endelig giver instrumentet for teknisk støtte¹⁸ medlemsstaterne mulighed for at anmode om støtte til gennemførelsen af relevante komponenter i de nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning.

DE NÆSTE SKRIDT

Denne meddelelse tilvejebringer politisk styring af den europæiske grænse- og kystvagts gennemførelse af integreret europæisk grænseforvaltning i løbet af de næste fem år. Som

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

næste skridt skal agenturet og medlemsstaterne effektivt omsætte det til operationelle mål og aktiviteter som krævet i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

Agenturet skal i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen fastlægge en ny teknisk og operationel strategi for integreret europæisk grænseforvaltning¹⁹. Den tekniske og operationelle strategi bør vedtages af Frontex' bestyrelse senest seks måneder efter vedtagelsen af denne meddelelse. Strategien bør være i overensstemmelse med og gennemføre de politiske retningslinjer, som EU-institutionerne udstikker, og mere specifikt kravene i bilag II til denne meddelelse.

For det andet kræver gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning også, at den strategi, der er fastlagt på EU-plan, omsættes effektivt i de nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning, der udarbejdes af medlemsstaterne²⁰. Medlemsstaterne bør tilpasse deres nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning til den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning senest 12 måneder efter vedtagelsen af denne meddelelse. For at opnå de bedste resultater inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagt bør medlemsstaterne sigte mod at overholde kravene i bilag II til denne meddelelse.

På trods af behovet for langsigtet strategisk planlægning af integreret europæisk grænseforvaltning kræver det dynamiske og følsomme operationelle miljø samtidig en konstant overvågning af udviklingen og en fleksibel tilpasning til de skiftende behov. Schengencyklussen vil muliggøre denne overvågning og sikre, at der kan tages behørigt hensyn til nye udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning, og at prioriteterne om nødvendigt kan tilpasses de skiftende behov, således at cyklussen for integreret europæisk grænseforvaltning kan gennemføres med succes i hele Unionen.

Sideløbende med Schengencyklussen kan Europa-Parlamentet og Rådet også hvert år give Frontex strategisk vejledning og opstille perspektiver i forbindelse med høringen vedrørende agenturets programmeringsdokument. Det interparlamentariske samarbejde, der er omhandlet i artikel 112 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, og de møder, der finder sted som led i et sådant samarbejde, er et vigtigt redskab til at sikre, at Europa-Parlamentets kontrolfunktioner i forhold til agenturet og de nationale parlamenters kontrolfunktioner i forhold til deres respektive nationale myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af europæisk integreret grænseforvaltning udøves effektivt.

Kommissionen vil iværksætte evalueringen af den strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning fire år efter vedtagelsen af denne meddelelse²¹. Der vil blive taget hensyn til resultaterne af evalueringen ved udarbejdelsen af den følgende flerårige strategiske

¹⁹ Artikel 8, stk. 5, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

²⁰ Artikel 8, stk. 6, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

²¹ Artikel 8, stk. 7, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

politikcyklus. Inden da vil den igangværende evaluering af forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, som vil blive afsluttet inden årets udgang²², udgøre den første lejlighed til at gøre status over denne proces.

Fremover vil Kommissionen fortsat sikre, at der tages hensyn til alle relevante interessenters synspunkter, når der fastlægges en fælles europæisk tilgang til forvaltningen af de ydre grænser. For et stærkt område uden kontrol ved de indre grænser er forvaltningen af de ydre grænser et kollektivt ansvar, som kræver engagement og støtte fra os alle.

²² Artikel 121 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.